KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 3e juni 1981 door de Minister van de Vlaamse Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een"ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 31 mei 1978 tot vaststelling van de toegelaten grenswaarden voor de concentratie van lood in de lucht op het grondgebied van de gemeente Hoboken", heeft de 8e juli 1981 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp van koninklijk besluit strekt tot een wijziging van het koninklijk besluit van 31 mei 1978 tot vaststelling van de toegelaten grenswaarden voor de concentratie van lood in de lucht op het grondgebied van de gemeente Hoboken. In zijn aanhef verwijst dat besluit, zoals ook dit ontwerp, naar de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging, inzonderheid naar artikel 1 waarbij de Koning gemachtigd wordt om alle gepaste maatregelen te treffen ter voorkoming of bestrijding van de luchtverontreiniging, en naar artikel 5 waarbij "de Minister die bevoegd is inzake Volksgezondheid", belast wordt met de coördinatie van de actie van de overheden ter bestrijding van de luchtverontreiniging.

De verwijzing naar artikel 5 van de wet van 28 december 1964 is terzake niet dienend omdat de coördinatieopdracht welke daarin is bedoeld, een uitvoeringstaak betreft en geen zaak is van een toewijzing van normatieve bevoegdheid.

Wat betreft een mogelijke toepassing van het bepaalde in artikel 1 van de wet van 28 december 1964, moet worden vastgesteld dat uit de toelichting die door de gemachtigde ambtenaar naar aanleiding van het onderzoek van het ontwerp is verstrekt, blijkt dat in Hoboken en omgeving slechts één bedrijf gevestigd is waarvan de activiteiten oorzaak kunnen zijn van een concentratie van lood in de buitenlucht op het grondgebied van de gemeente Hoboken.

.../...

Volgens de rechtspraak verliest een norm niet zijn algemeen karakter omdat slechts één persoon of bedrijf voor toepassing in aanmerking komt. Niettemin is het zo dat de Koning - of de Vlaamse Executieve - aan het bepaalde in artikel 1 van de wet van 28 december 1964 niet de bevoegdheid ontleent om onder de vorm van een algemene verordening voorwaarden met een individueel karakter vast te stellen die met gelijk resultaat door een wijziging van de bijzondere voorwaarden van het vergunningsbesluit als aanvullende bijzondere exploitatievoorwaarden kunnen worden opgelegd. Naar luid van artikel 19, tweede lid, van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming staat het immers de overheid die de vergunning heeft verleend, de exploitatie aan de nieuwe verplichtingen te onderwerpen die zij nodig acht.

Het besluit is dan ook dat het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit zonder rechtsgrond is.

Zulks belet natuurlijk niet dat de thans in artikel 5 van de wet van 28 december 1964 bedoelde minister, ter uitvoering van de hem door de wet toebedeelde coördinatieopdracht, met het oog op de uitoefening van het toezicht bedoeld in artikel 6 van de wet aan de met dat toezicht belaste ambtenaren passende instructies geeft onder meer omtrent de wijze van monsterneming van de verontreinigd geachte lucht. Zoals boven reeds is gezegd, kunnen die instructies evenwel niet de aard van een algemene verordening hebben, noch uit zichzelf de bijzondere exploitatievoorwaarden aanvullen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	:	H. ADRIAENS,	voorzitter,
		H. COREMANS, Gh. TACQ,	staatsraden,
		G. SCHRANS, J. GIJSSELS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	:	M. BENARD,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE, auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

M. BENARD. H. ADRIAENS.